

Daniel Kitabı - Sayı Yüz Altmış Bir

Roma'nın Kutsal Kitap'taki peygamberlik görünümünün tesis edilmesindeki rolü: Daniel Kitabı'nın On Birinci Bölümünün ayrıntılı incelemesi

Jeff Pippenger
2024-03-27

Daniel kitabının on birinci bölümündeki görünüm, Kutsal Kitap'taki peygamberlik görümlerinin tümü için başlıca referans noktasıdır ve on birinci bölümün görünümü Roma sembolüyle ortaya konmuştur.

Ve o zamanlarda güney kralına karşı birçokları ayaklanacak; halkından zorba olanlar da görünümü gerçekleştirmek için kendilerini yüceltecekler; fakat düşeceklerdir. Daniel 11:14.

Jones, önceki ayeti şöyle ele alır:

Amoriler kötülüklerinin ölçüsünü doldurdularında, yerleri Tanrı'nın halkı olan İsrail'e verildi. İsrail de putperestlerin yolunu izleyip kötülük kâsesini doldurduğunda, Tanrı Babil krallığını yükseltti ve her şeyi elinden aldı. Babil de kendi kötülük kâsesini doldurduğunda, iktidar Perslere devredildi. Ve melek, Perslerin kötülüğü yüzünden yüz çevirdiğinde, Yunanistan'ın prensi gelir ve onu ortadan kaldırır.

Ve Yunanistan'ın gücü ne kadar süre devam edecekti? Ne zaman kırılacaktı? "Suçlular ölçüyü doldurduğunda." O ulus, kötülüğünün ölçüsünü doldurana kadar ayakta kalır ve sonra güç başka bir krallığa devredilir. Bu gücün devredildiği iktidar Roma'ydı; bunu Daniel 11:14'ten öğreniyoruz. "Ve o zamanlarda birçokları güneyin kralına karşı ayaklanacak; ayrıca senin halkının haydutları da görünümü doğrulamak için kendilerini yüceltecek; fakat düşecekler." Bu ulus, metnin kenar notunda dendiği gibi, haydutlardan oluşan bir ulus—haydutların çocukları olarak gösterilmektedir.

Bunlar, krallığın şimdi kendilerine verildiği kimselerdir; peki ne için? — 'Soyguncuların çocukları, görünümü tesis etmek için kendilerini yüceltecekler.' Bu ulus tarih sahnesine çıktığında, o zaman görünümü tesis eden, görünümün büyük amaçlarından biri olan, Tanrı'nın peygamberler aracılığıyla tüm zamanlar için verdiği görünüm çizgisindeki başlıca dönüm noktası ortaya çıkar. A. T. Jones, *The Columbian Year and the Meaning of the Four Centuries*, 6.

Jones, Roma gücü "sahneye çıktığında, o zaman ..." "Tanrı'nın peygamberler aracılığıyla tüm zamanlar için verdiği görüş çizgisini tesis eden" şeyin devreye girdiğini söyler. Miller'in tarihinde Protestanlar, bugün Laodikya Adventizmi'nin yaptığı gibi, "senin halkının haydutları"nın MÖ 175'ten 164'e kadar hüküm süren bir Seleukos kralı olan Antiochus Epiphanes'i temsil ettiğini öğretiyordu. O, Büyük İskender'in imparatorluğunun parçalanmasından ortaya çıkan Yunan ardıl devletlerinden biri olan Seleukos hanedanının bir üyesiydi. Bu konudaki anlaşmazlık Millerci tarihte o kadar belirgindi ki, Antiochus Epiphanes'in tanımlanması 1843 öncü şemasında yer almıştır.

Şemadaki Antiyokus'a yapılan atıf, Tanrı'nın peygamberlik Sözü'nde bulunmayan bir şeye yapılan tek atfı temsil eder. Bu, o dönemin Protestanlarının sahte öğretilerini çürütmek için oradadır; bu öğreti şimdi Laodikya Adventizminin sahte öğretisidir. William Miller'ın, Roma'nın "Tanrı'nın peygamberler aracılığıyla bütün zamanlar için vermiş olduğu görüş çizgisini" kuran dünyevî güç olduğunu anlamının önemini derinliğini kavrayıp kavramadığı şüphelidir; ancak Roma'nın bu görüşü tesis ettiği gerçeğini sağlam biçimde savunmaya yetecek kadar açıktı.

Görü olmayan yerde halk mahvolur; ama yasayı tutan mutludur. Özdeyişler 28:14.

Süleyman, görüşün olmadığı yerde halkın helak olduğunu kaydetmiştir ve on dördüncü ayetteki İbranice "görüm" sözcüğü Süleyman'ın özdeyişindekiyle aynıdır. Görüm bir ölüm kalım meselesidir ve "görüm" Roma'nın simgesiyle belirlenir. On dördüncü ayetteki "görüm" sözcüğü, Habakkuk'un ikinci bölümündeki "görüm" sözcüğüyle aynıdır.

Nöbetimde duracağım, kulede yerimi alacağım ve bana ne diyeceğini, azarlandığımda ne karşılık vereceğimi görmek için gözeteyeceğim. Rab bana cevap verip şöyle dedi: Görümü yaz, onu levhalara açıkça yaz ki onu okuyan koşsun. Çünkü görüm belirlenmiş bir zaman içindir; sonunda konuşacak ve yalan söylemeyecek. Gecikse de onu bekle; çünkü mutlaka gelecek, gecikmeyecek. Habakkuk 2:1-3.

Birinci ayetteki "reproved" sözcüğü, "ile tartışmak" anlamına gelir. William Miller, birinci ve ikinci meleklerin hareketinin tarihinde kuleye yerleştirilen gözcüydü ve peygamberlik sembolizmi içinde, kendi tarihine dair tartışmada ne yanıt vermesi gerektiğini sorduğunda, ona görüşü yazması söylendi; görüş ise Roma'nın sembolüyle tesis edilmiştir. Bu gerçekle uyumlu olarak, Milleritler Habakkuk'un bu üç ayetinin yerine getirilişinde 1843 öncü çizelgesini hazırladıklarında, giriştikleri tartışmanın tam kalbine atıfta bulundular. Kuşkusuz, Antiyokhos Epifanes'in görüşü tesis eden güç olduğu yönündeki akılsızca iddiaya yaptıkları atfın, Habakkuk'un ikinci bölümündeki tartışmayı temsil ettiğini anlamadılar; ama Kardeş White o çizelgenin "Rabbin eli tarafından yönlendirilmiş olduğunu ve değiştirilmemesi gerektiğini" söyledi; bu nedenle çizelgedeki tartışmaya yapılan atıf Tanrı'nın elindendi.

Milleritler, 19 Nisan 1844'teki ilk hayal kırıklığının, Habakkuk'ta ve ayrıca Matta'nın on bakire benzetmesinde atıfta bulunulan gecikme zamanını başlattığını doğru şekilde kavradılar. Ayrıca bu iki peygamberliğin, Hezekiel'in her görüşün etkisinin gerçekleşeceği bir zaman dönemini belirlediği Hezekiel 12. bölümle doğrudan bağlantılı olduğunu da anladılar. "Görüm" sözcüğü, şimdi ele almakta olduğumuz İbranice sözcüğün aynısıdır. İşte bu nedenle Jones, "Roma" "sahneye çıktığında, o zaman görüme sağlamlık kazandıran şey, görüşün büyük hedeflerinden biri olan şey, Tanrı'nın peygamberler aracılığıyla bütün zamanlar için vermiş olduğu görüş çizgisindeki başlıca dönüm noktası devreye girer" dediğinde haklıdır. Roma, Tanrı'nın peygamberlik Sözü'nün bütün görüşünü tesis eder ve daha da belirgin olarak, on birinci bölümün tüm yapısı Roma üzerine kuruludur.

Kızkardeş White, Daniel'in on birinci bölümünün nihai gerçekleşmesine atıfta bulunup "bu peygamberliğin gerçekleşmesi olarak vuku bulmuş tarihin büyük kısmı tekrarlanacaktır" dediğinde, daha önce gerçekleşmiş olan on birinci bölüm tarihlerinin, Daniel'in on birinci

bölümünün son ayetlerinin tipolojisini oluşturduğunu belirtmektedir. On birinci bölümün son ayetlerinin konusu kuzey kralıdır; o da burada modern Roma'yı temsil eder. Bu nedenle, Daniel'in on birinci bölümünde tekrarlanan tarihler, Roma'yı temsil eden tarihlerdir.

Daniel'in on birinci bölümünün son altı ayetinde modern Roma (kuzeyin kralı) üç coğrafi gücü fetheder. Kırkıncı ayette güneyin kralını (1989'daki eski Sovyetler Birliği), görkemli ülkeyi (yakında çıkacak Pazar yasası sırasında Amerika Birleşik Devletleri) ve Mısır'ı (Birleşmiş Milletler tarafından temsil edilen tüm dünya) fetheder. Daniel'in on birinci bölümünde putperest Roma, o zaman bilinen dünyayı ele geçirmek için üç coğrafi gücü fetheden olarak; ardından papalık Roma ise yeryüzünü ele geçirmek için üç coğrafi gücü fetheden olarak temsil edilir.

Putperest Roma'dan bölümde ilk olarak on dördüncü ayette söz edilir; bu, onu görümü tesis eden simge olarak tanımlamak içindir; ancak onun iktidara yükselişi on altıncı ayete kadar ele alınmaz. Büyük İskender'in krallığı, Tanrı'nın peygamberlik Sözü'nün yerine gelişi olarak dört parçaya bölündü; fakat bu dört parça, bölümün sonuna kadar süren peygamberlik anlatısında ya güney kralı ya da kuzey kralı olarak tanımlanan iki başlıca hasım etrafında hızla birleşti. On dördüncü ayette Roma'nın yükselen gücünden, görümü tesis edecek güç olarak söz edilir; ancak ele alınan konular, kuzey ve güney kralları tarafından temsil edilen İskender'in krallığının kalıntıları arasındaki mücadelelerdir.

On beşinci ayette, o iki kral hâlâ mücadelelerine devam ediyor ve kuzeyin kralı üstün geliyor. Ama on altıncı ayette Roma gelir ve ayet şöyle der: "Fakat ona karşı gelen", yani Roma, az önce güney kralına karşı üstün gelen kuzey kralının üzerine geldiğinde, kuzeyin kralı Roma'ya karşı duramayacaktır. Roma üstün gelir ve on altıncı ayette Roma ayrıca Yahuda'nın görkemli diyarında duracaktır. On yedinci ayette Roma "bütün krallığının gücüyle içeri girmeye yüzünü çevirecektir." Önünde duramayan kuzey kralını ele geçirdi, sonra Yahuda'yı aldı, ardından Mısır'a girdi.

Ve o zamanlarda güneyin kralına karşı birçokları ayağa kalkacak; senin halkının haydutları da görüyü gerçekleştirmek için kendilerini yüceltecekler; ama düşecekler. Böylece kuzeyin kralı gelip kuşatma rampası kuracak ve en tahkimli kentleri ele geçirecek; güneyin kuvvetleri dayanamayacak, onun seçkin birlikleri de; karşı koyacak hiçbir güç olmayacak. Ama ona karşı gelen, kendi isteğine göre davranacak ve kimse onun önünde duramayacak; görkemli ülkede duracak ve orası onun eliyle harap edilecek. Ayrıca yüzünü, bütün krallığının gücüyle içeri girmeye çevirecek; doğrular da onunla birlikte olacak. Böyle yapacak: kadınların kızını ona verecek, onu yozlaştırarak; ama o onun yanında durmayacak, ona yar olmayacaktır. Daniel 11:14-17.

Bu ayetlerde tasvir edilen fetih, Daniel kitabının sekizinci bölümünün tahakkukudur.

Onlardan birinden küçük bir boynuz çıktı; güneye, doğuya ve güzel ülkeye doğru olağanüstü büyüdü. Daniel 8:9.

Dokuzuncu ayetteki küçük boynuz putperest Roma'dır ve dokuzuncu ayet, on birinci bölümün on dört ila on yedinci ayetleriyle uyum içinde, putperest Roma'nın dünyayı kontrol altına alırken üç coğrafi bölgeyi fethedeceğini belirtir. Bu bölgeler güney (Mısır), doğu (Suriye, kuzeyin kralı) ve güzel ülke (Yahuda) idi. On altı ve on yedinci ayetlerin tarihi, kırk ila kırk üç ayetlerinde modern

Roma'nın tarihsel üç aşamalı fethini örnelemektedir; çünkü Kardeş White'ın belirttiği gibi, "Bu peygamberliğin yerine gelmesine ilişkin tarihin büyük bir kısmı tekrar edilecektir."

"Mısır, kuzey kralı Antiokhus'un karşısında duramamışsa da, Antiokhus şimdi üzerine gelen Romalılara karşı duramadı. Hiçbir krallık artık yükselen bu güce karşı koyabilecek durumda değildi. Suriye fethedildi ve MÖ 65 yılında Pompeius'un Antiokhus Asiaticus'u mülklerinden mahrum edip Suriye'yi bir Roma eyaletine dönüştürmesiyle Roma İmparatorluğu'na katıldı."

"Aynı güç Kutsal Toprak'ta da duracak ve onu tüketecekti. Roma, MÖ 162'de Allah'ın halkı olan Yahudilerle ittifak yoluyla bağlantı kurdu; bu tarihten itibaren peygamberlik takviminde belirgin bir yer tutar. Bununla birlikte, Yahuda üzerinde fiili fetih yoluyla egemenlik ancak MÖ 63'te elde etti; ve bu da şu şekilde oldu.

Pompey, Pontus kralı Mithridates'e karşı seferinden döndüğünde, iki rakip, Hyrcanus ve Aristobulus, Yahudiye tacı için mücadele ediyordu. Meseleleri Pompey'in önüne geldi; Pompey kısa sürede Aristobulus'un iddialarının haksızlığını fark etti, ancak uzun zamandır arzuladığı Arabistan seferinden sonra bu konudaki kararı ertelemek istedi ve o zaman geri dönüp işlerini adil ve uygun görülecek şekilde çözeceğine söz verdi. Pompey'in gerçek niyetlerini sezmiş olan Aristobulus, aceleyle Yahudiye'ye döndü, tebaasını silahlandırdı ve güçlü bir savunma için hazırlandı; tacın başkasına verileceğini öngördüğünden, ne pahasına olursa olsun onu elinde tutmaya kararlıydı. Pompey kaçanı yakından takip etti. Kudüs'e yaklaşırken, izlediği yoldan pişmanlık duymaya başlayan Aristobulus onu karşılamak için dışarı çıktı ve tam bir itaat ve büyük miktarda para vaat ederek işleri yoluna koymaya çalıştı. Pompey bu teklifi kabul ederek parayı almak üzere bir askeri birliğin başında Gabinius'u gönderdi. Ancak o kumandan Kudüs'e vardığında, kapıların ona kapalı olduğunu gördü ve surların tepesinden şehrin anlaşmaya uymayacağı kendisine bildirildi.

Pompey, bu türden bir aldatmayı cezasız bırakmamak için, yanında alıkoyduğu Aristobulus'u zincire vurdu ve derhal bütün ordusuyla Kudüs üzerine yürüdü. Aristobulus'un taraftarları şehrin savunulmasından, Hirkanos'un kiler ise kapıların açılmasından yanaydı. İkinciler çoğunlukta olup üstün gelince, Pompey'in şehre serbestçe girmesine izin verildi. Bunun üzerine Aristobulus'un yandaşları, Pompey orayı düşürmeye ne kadar kararlıysa, onlar da orayı savunmaya o kadar kararlı bir şekilde Tapınak Dağı'na çekildiler. Üç ayın sonunda surda hücumu yetecek büyüklükte bir gedik açıldı ve burası kılıç zoruyla ele geçirildi. Ardından gelen korkunç kıyımda on iki bin kişi öldürüldü. Tarihinin belirttiğine göre, yürek burkan bir manzaraydı: O sırada kutsal hizmetle meşgul kâhinler, sakin bir elle ve sarsılmaz bir kararlılıkla alışageldikleri görevlerini sürdürüyordu; çevrelerinde dostları kılıçtan geçirilirken ve sık sık kendi kanları kurbanlarının kanına karışırken, etraflarındaki o azgın hengâmeden sanki habersizdiler.

Savaşı sona erdirince, Pompey Kudüs'ün surlarını yıktı, birkaç kenti Yahudiye'nin yetki alanından Suriye'ninkine devretti ve Yahudilere haraç koydu. Böylece Kudüs, ilk kez, fetih yoluyla, 'görmekli ülke'yi tamamen mahvedene dek demir pençesinde tutacak olan o gücün eline geçti.

"AYET 17. Ayrıca, yüzünü bütün krallığının gücüyle girmeye çevirecek, doğrular da onunla birlikte olacak; böyle yapacaktır: ona kadınların kızını verecek, onu yozlaştırarak; ama o onun yanında durmayacak, onun tarafını da tutmayacaktır."

Piskopos Newton bu ayet için, anlamı daha açık biçimde ifade ediyor gibi görünen başka bir okunuş sunar; şöyledir: 'O, bütün krallığa zorla girmeye de kararlı olacaktır.' 16. ayet, bizi Romalıların Suriye ve Yahudiye'yi fethetmesine kadar getirmişti. Roma daha önce Makedonya'yı ve Trakya'yı fethetmişti. İskender'in 'bütün krallığı'ndan, Roma gücünün egemenliği altına sokulmamış olarak geriye kalan artık yalnızca Mısır vardı; ve bu güç şimdi o ülkeye zorla girmeye kararlıydı. Uriah Smith, Daniel ve Vahiy, 258-260.

Bu makalelerde Daniel 11'in otuz ve otuz birinci ayetlerinin kırk ve kırk birinci ayetlerle nasıl uyum içinde bulunduğunu birden fazla kez zaten belirtmiş bulunuyoruz; ayrıca otuz ve otuz birinci ayetlerin tarihi de üç boynuzun sökülüp atılmasıyla uyum içindedir.

Ben boynuzları düşünürken, işte, aralarından küçük bir başka boynuz çıktı; onun önünde ilk boynuzlardan üçü köklerinden söküldü; ve işte, bu boynuzda insan gözleri gibi gözler ve büyük sözler söyleyen bir ağız vardı. . . . Başındaki on boynuzdan ve çıkan öteki boynuzdan—önünde üçü düşen—; hatta gözleri olan ve çok büyük sözler söyleyen bir ağza sahip, görünüşü diğerlerinininkinden daha heybetli olan o boynuzdan. Daniel 7:8, 20.

Daniel kitabının sekizinci bölümünün dokuzuncu ayeti, putperest Roma'yı tahta çıkararak fetihlerin üç coğrafi bölgesini temsil ettiği gibi, boynuzların (Heruliler, Ostrogotlar ve Vandalları temsil eden) sökülmesi de Papalık Roma'sını tahta çıkararak fetihlerin üç coğrafi bölgesini temsil ediyordu. Bu iki tarih, Daniel kitabının on birinci bölümünün kırkıncıdan kırk üçüncüye kadar olan ayetleriyle örtüşür ve üç boynuzun sökülmesi de otuzuncu ve otuz birinci ayetlerin tarihiyle örtüşür.

8. Ayet. Boynuzları incelerken, işte, aralarından başka küçük bir boynuz daha çıktı; onun önünden önceki boynuzlardan üçü köklerinden söküldü; ve işte, bu boynuzda insan gözlerine benzer gözler ve büyük şeyler söyleyen bir ağız vardı.

Daniel boynuzları düşündü. Aralarında tuhaf bir hareketin belirtileri belirdi. Küçük bir boynuz (önce küçük, ama sonradan diğerlerinden daha güçlü) aralarından yükseldi. Kendi yerini sessizce bulup doldurmakla yetinmedi; diğerlerinden bazıları kenara itmeli ve onların yerlerine el koymalıydı. Önünde üç krallık kökünden söküldü. Bu küçük boynuz, ileride daha ayrıntılı olarak ele alacağımız gibi, papalıktı. Önünde kökünden sökülen üç boynuz Heruliler, Ostrogotlar ve Vandallardı. Ve kökünden sökülmelerinin nedeni, papalık hiyerarşisinin öğreti ve iddialarına, dolayısıyla Roma piskoposunun kilisedeki üstünlüğüne karşı olmalarıydı.

Ve 'bu boynuzda insan gözleri gibi gözler ve büyük sözler söyleyen bir ağız vardı'; gözler, papalık hiyerarşisinin kurnazlığının, keskin kavrayışının, hilekârlığının ve öngörüsünün uygun bir simgesidir; ve büyük sözler söyleyen ağız da Roma piskoposlarının küstah iddialarının uygun bir simgesidir. Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 132-134.

Kutsal Kitap peygamberliğinin görüşünü, özellikle de Daniel on birinci bölümün görüşünü tesis eden Roma'dır. O bölümde, Millerci harekete kadar yerine gelmiş olan peygamberlik tarihinin

büyük bir kısmı, Daniel on birinci bölümün son altı ayetinde yeniden tekrarlanacaktı. Hem putperest hem de papalık Roma'sını taht üzerine yerleştiren üç coğrafi engelin fethedilmesi on birinci bölümde temsil edilmektedir; ve bu iki tasvir, modern Roma'nın yeniden taht üzerine yerleştirildiği zamanı örneklemektedir. Görüyü tesis eden Roma'dır; ve Pavlus, papalık Roma'sının kendi vaktinde açığa vurulduğunu belirtir.

Hiç kimse sizi hiçbir şekilde aldatmasın; çünkü önce genel bir imandan dönme olmadıkça ve günah insanı, mahvoluşun oğlu ortaya çıkmadıkça o gün gelmeyecek. O, Tanrı diye adlandırılan ya da tapınılan her şeye karşı durur ve kendini hepsinin üzerine yüceltir; öyle ki Tanrı'nın tapınağında Tanrıymış gibi oturup kendini Tanrı diye gösterir. Hâlâ aranızdayken size bunları söylediğimi hatırlamıyor musunuz? Ve şimdi onun kendi zamanında ortaya çıkması için onu alıkoyanın ne olduğunu biliyorsunuz. 2. Selanikliler 2:3-6.

Papalık, Kutsal Kitap peygamberliğine göre beşinci krallık olarak 538 yılında tahta çıktı ve altıncı ayeti dikkate alan birçok kişi, Pavlus'un "Papalığın 538'de açığa çıkarılacağını" kastettiğini hiç kuşkusuz varsayacaktır. Bu doğru olabilir, ama bu, Pavlus'un işaret ettiğinin en azından ikincil bir gerçeğidir. Pavlus, tüm peygamberler gibi, kendi döneminden çok son günlerden söz ediyor. Bir peygamber olarak diğer tüm peygamberlerle uyum içinde olduğu için, Papalığın peygamberlikte nasıl açığa çıkarılacağına atıfta bulunuyordu. Satır üzerine satır, görümü olmayanlar mahvolur; ve görümü olmayanların görümden yoksun oluşu, görümü neyin belirlediğini bilmemelerindedir. Roma'nın görümü belirlediğini bilmek ölüm kalım meselesidir. Pavlus, diğer peygamberlerle uyum içinde olarak, son günlerin Roma'sı olan papalık Roması'nı ortaya çıkarmanın "onun zamanı" olduğunu belirtmektedir. Roma ile ilişkilendirilen peygamberi "zaman", Roma'nın ne olduğunu ve kim olduğunu ortaya çıkarandır.

Bu incelemeyi bir sonraki makalede sürdüreceğiz.

Elçi Pavlus, Selaniklilere yazdığı ikinci mektubunda, Papalık gücünün kurulmasıyla sonuçlanacak büyük imandan dönme önceden bildirdi. Mesih'in gününün, "ancak önce bir imandan dönme olur ve günah adamı, mahvoluşun oğlu ortaya çıkar; Tanrı diye adlandırılan ya da tapınılan her şeye karşı gelen ve kendini onların üzerine yücelten; öyle ki Tanrı'nın tapınağında Tanrıymış gibi oturur, kendisinin Tanrı olduğunu gösterir," olmadan gelmeyeceğini ilan etti. Dahası, elçi kardeşlerini "yasa tanımazlığın gizli gücünün şimdiden işlediği" konusunda uyarır. 2. Selanikliler 2:3, 4, 7. Daha o erken tarihte bile, kiliseye sızan ve Papalığın gelişmesine zemin hazırlayacak yanlışları görmüştü.

Azar azar, önce gizlice ve sessizce, sonra güç kazandıkça ve insanların zihinleri üzerinde denetim elde ettikçe daha açık bir şekilde, "yasa tanımazlığın gizemi" aldatıcı ve küfürkâr işini sürdürdü. Neredeyse fark edilmeden putperestliğin adetleri Hristiyan kilisesine sızdı. Uzlaşma ve uyum sağlama ruhu, kilisenin putperestlik altında katlandığı şiddetli zulümler tarafından bir süre dizginlendi. Ama zulüm sona erince ve Hristiyanlık kralların saraylarına ve mahkemelerine girince, kilise Mesih ve elçilerinin alçakgönüllü sadeliğini bırakıp putperest rahip ve yöneticilerin gösteriş ve gururunu benimsedi; ve Tanrı'nın gereklerinin yerine insan kuramlarını ve geleneklerini koydu. Dördüncü yüzyılın başlarında Konstantin'in sözde dönüşümü büyük sevinç yarattı; ve dünya, doğruluğun bir biçimiyle örtünmüş olarak kiliseye

girdi. Artık yozlaşma süreci hızla ilerledi. Putperestlik, yenilmiş gibi görünürken, fetheden oldu. Onun ruhu kiliseyi denetimi altına aldı. Onun öğretileri, törenleri ve batıl inançları, kendilerini Mesih'in izleyicileri olarak ilan edenlerin iman ve ibadetine dahil edildi.

Putperestlik ile Hristiyanlık arasındaki bu uzlaşma, kehanette önceden haber verilen, Tanrı'ya karşı duran ve kendisini Tanrı'nın üzerine yücelten 'günah adamı'nın ortaya çıkmasına yol açtı. O devasa sahte din sistemi, Şeytan'ın gücünün bir şaheseridir - yeryüzünü kendi iradesine göre yönetmek için tahta çıkma çabalarının bir anıtıdır. Büyük Tartışma, 49, 50.